

маслиняно-то клонче у ковчега. Благодаримъ ти Боже мой, кой-то ны избавиши!

А Христодуль не изгуби врѣмя, нѣ отряди да влѣзе жена-та и дѣщеря му въ ближнѣ-тѣ етаж, а той вѣоржи и призова около себе нѣкои отъ хората си, послѣ даде знакъ на мнѣмы-ты поклонницы да въздязать горѣ.

Влязохъ у залж-тѣ съ покорность и лицемѣрие, като ся поклонихъ съ почесть, и Ликогіанъ, кой-то като по-старѣ въсприе разговора, като думаще Христодулу, съ прѣтворно благородіе и нѣ-какво усмихваніе: „Благорднѣйшій господарю, ные идемъ отъ Гитіонъ и ни е заржчано да ви принесемъ, хіляды пріятелскы поздравленія. За благополучны ея считаме да познаемъ лично прочютыя мжжъ, на кого-то юнашество-то е познато на сичкыя свѣтъ, кой-то ся обожава отъ вси притѣсняемы, вдовицы и сырачета, и кого-то благочестива Рада не може да нахвали доволно. Каква набожна жена е тази благородна Г-жя! Тя ны направи толкози честь, безъ да сме до-